

*Caràcter Propi
dels
Col·legis Diocesans*

**Caràcter propi
dels Col·legis Diocesans**

ÍNDEX

1. INTRODUCCIÓ
2. L'ESCOLA CATÒLICA
 - 2.1. MISSIÓ I FONAMENT
 - 2.2. FINALITAT: AL SERVEI DE LA SOCIETAT
3. ELS COL·LEGIS DIOCESANS
 - 3.1. HISTÒRIA I FINALITAT
 - 3.2. ELEMENTS QUE CONFORMEN LA NOSTRA IDENTITAT
 - 3.2.1. PEL QUE FA A L'ESCOLA CATÒLICA:
Instrument Institucional, Església Diocesana,
Parròquia.
 - 3.2.2. PEL QUE FA A LA COMUNITAT
EDUCATIVA: Cristians Laics, Diàleg Fe,
Cultura i Vida.
 - 3.2.3. PEL QUE FA A SERVEI A LA SOCIETAT:
Escola i Comunitat, Preferència pels més
desfavorits.
 - 3.3. FONAMENTACIÓ LEGAL
 - 3.4. LA NOSTRA ANTROPOLOGIA

3.5. LA COMUNITAT EDUCATIVA

3.5.1. TITULAR

3.5.2. PROFESSORS

3.5.3. PARES

3.5.4. ALUMNES

3.5.5. PERSONAL D'ADMINISTRACIÓ I SERVEIS

3.6 EL NOSTRE MODEL DE GESTIÓ

4. SÍNTESI: La nostra proposta educativa és integral, personalitzada i des de l'evangeli.

Els infants i els joves tenen la seua vida projectada cap al futur. Compartir la vida amb ells suposa un exercici continu de la virtut de l'esperança. Educar requereix tindre un sentit permanent d'obertura a l'altre, als temps nous, a les promeses d'una humanitat millor i també l'obertura a Déu, com a plenitud de l'home.

(Arquebisbe de València 15/06/03)

1. INTRODUCCIÓ

El Concili Vaticà II defineix l'Església, en la seua Constitució dogmàtica *Lumen Gentium*, com a «un sacrament o senyal i instrument de la íntima unió amb Déu i de la unitat de tot el gènere humà» (LG 1).

A semblança de Crist, l'Església, com a signe visible (sagrament) de la presència i de la gràcia de Déu en el món, està cridada a seguir el seu mateix camí per a comunicar als homes els fruits de la salvació: així com Crist realitzà la salvació des de la pobresa, així ha de fer l'Església, «evangelitzar els pobres i alliberar els oprimits» (Lc 4,18). Doncs bé, aquest compromís evangèlic és assumit en moltes comunitats cristianes, que es revitalitzen i busquen servir els homes, des de l'escolta de la paraula de Déu, encarnada en les mateixes necessitats socials del seu temps.

Una de les necessitats urgents en la nostra Diòcesi de València, detectada ja abans de la celebració del Concili Vaticà II, afecta el camp de l'ensenyament. Com a resposta a la necessitat constatada de Centres Educatius en la nostra Diòcesi de València, sobretot a mitjans del segle XX, moltes comunitats cristianes dedicaren un gran esforç a pal·liar aquest fet. També la visió de futur d'alguns sacerdots va fer que es promogueren col·legis

de titularitat parroquial o diocesana en molts llocs de la Diòcesi, però, sobretot, en zones deprimides o marginals, en les quals es feien més visibles les necessitats d'escolarització. També s'ha continuat la tasca iniciada per diferents congregacions religioses en alguns centres ja centenaris.

L'Arquebisbe n'Agustín García-Gasco Vicente, amb el suport de la Fundació Sant Vicent Màrtir –entitat erigida canònicament en l'any 1994–, ha aconseguit establir una coordinació entre els Col·legis Diocesans fruit de la qual presenta el «Caràcter propi» (ideari), un document que ha de servir com a referent als Col·legis Diocesans per tal que siguin instruments privilegiats d'evangelització allà on s'ubiquen.

Transcorreguts alguns anys de treball en l'adaptació dels Col·legis Diocesans a la legislació educativa, amb aquest document es pretén que la unitat ja aconseguida es reflectisca en la publicació del seu «Caràcter propi» per a facilitar la missió d'aquests, que és la de la pròpia Església, és a dir, educar des de l'Evangelí les noves generacions i procurar formar cristians orants i compromesos en la nostra societat democràtica i plural des del diàleg fecultura.

2. L'ESCOLA CATÒLICA

Allò que l'Església entén per educació catòlica es troba definit en diversos documents, però la referència fonamental està continguda en la Declaració sobre l'Educació Cristiana *Gravissimum educationis* del Concili Vaticà II, que al seu núm. 8 destaca aquells trets que la caracteritzen:

- » *L'escola catòlica, com tots els centres educatius, busca els fins culturals i la formació humana dels alumnes.*
- » *L'escola catòlica té com a nota distintiva crear un ambient de comunitat escolar animat per l'esperit evangèlic de llibertat i de caritat.*
- » *L'escola catòlica ajuda els alumnes perquè cresquen en el desenvolupament de la pròpia persona segons la nova criatura que fou constituïda pel baptisme.*
- » *L'escola catòlica busca il·luminar per la fe el coneixement que els alumnes van adquirint del món, de la vida i de l'home.*
- » *L'escola catòlica educa els alumnes, des de les possibilitats que ofereix el progrés, per a una vida d'apòstols, de testimonis per a una societat millor.*

Per tot això, l'Església aporta a la societat el seu estil educatiu per a complir la seua missió evangelitzadora

i garantir a les famílies el dret a escollir una educació coherent amb els seus principis i la seua fe.

2.1 MISSIÓ I FONAMENT

La missió de l'Església és evangelitzar, i l'Escola Catòlica és un instrument privilegiat per a fer-ho, ja que des d'ella l'Església pot acomplir la seua missió salvífica en el camp de l'educació.

El projecte educatiu de l'Escola Catòlica ha de definir-se per la seua referència explícita a l'Evangelí de Jesucrist, per tal que Aquest siga referent fonamental i model en la vida dels alumnes, alhora que es parteix del context cultural i social del moment. Afirmem que l'Escola Catòlica és lloc d'educació integral de la persona humana, que té el seu fonament en Crist i es basa en un projecte educatiu en el qual es fonen harmònicament fe, cultura i vida.

2.2. FINALITAT: al servei de la societat

Consisteix a transmetre la cultura d'una manera sistemàtica i crítica a la llum de la fe, educant en i des de les virtuts cristianes, promovent així la síntesi entre la cultura i la fe, i per tant, una coherència fe-vida que afavoreix l'educació integral de la persona des de la fe.

L'Escola Catòlica naix com a expressió de la realitat eclesial que, per la seua mateixa naturalesa, desenvolupa

un servei que no està obert només als catòlics, sinó a tots aquells que accepten la seua proposta educativa.

El servei de l'Escola Catòlica a la societat consisteix:

A oferir una educació de qualitat, preparant els alumnes per a ser homes i dones al servei de la societat i anunciadors de l'evangeli, és a dir, testimonis de l'amor de Déu. A més, l'Escola Catòlica garanteix amb la seua existència el pluralisme cultural i educatiu i el dret dels pares a escollir la formació que desitgen per als seus fills.

L'Església, en l'Escola Catòlica, subratlla la dimensió religiosa en l'ambient educatiu, en el desenvolupament de la personalitat de l'alumne i en la coordinació entre la cultura i l'Evangeli, de manera que tot siga il·luminat per la fe.

3. ELS COL·LEGIS DIOCESANS

Els Col·legis Diocesans de València són Centres d'Educació Catòlica d'Iniciativa Social que presten un servei important a la societat. Des del seu origen són centres sensibles a les realitats del seu entorn i estan oberts a tothom.

En el seu origen, són aquells la titularitat dels quals l'ostenta l'Arquebisbe de València, a través de les parròquies, o bé són fundacions canòniques o civils en

les quals la voluntat fundacional ha volgut que el col·legi siga d'Educació Catòlica i que se n'encomane la seua direcció a l'Església Diocesana.

3.1. HISTÒRIA I FINALITAT

Naixen en la seua majoria en virtut de la necessitat d'escolarització que es feia sentir en aquell temps en la Diòcesi, i per la inquietud de la comunitat parroquial d'educar i «educar en cristià».

La finalitat de la creació en la Diòcesi dels nombrosos col·legis fou la consciència clara que tingueren al seu moment els Pastors per tal que les parròquies disposaren d'un instrument privilegiat d'evangelització de xiquets i joves.

En l'actualitat, en la Diòcesi de València hi ha més de 60 Col·legis Diocesans, distribuïts en les 5 vicaries, que atenen la demanda de més de 32.000 famílies a través de més de 2.500 professors.

3.2. ELEMENTS QUE CONFORMEN LA NOSTRA IDENTITAT

3.2.1. COM A ESCOLA CATÒLICA

- *INSTRUMENT INSTITUCIONAL*

Els Col·legis Diocesans s'insereixen en el marc del Dret Canònic i de la legislació vigent, perquè són

un instrument institucional de la Diòcesi en la tasca apostòlica que aquesta realitza en el camp de l'educació.

• *SOM ESGLÉSIA DIOCESANA*

Els Col·legis Diocesans opten fermament i decidida per la pedagogia de l'Evangeli, que s'ofereix a tots els estaments de la comunitat educativa perquè, precisament, la *diocesanitat* radica a deixar-se educar per l'Evangeli de Jesucrist i per a educar, des d'ell, professors, pares i alumnes.

No podem dir que els Col·legis Diocesans tinguen un carisma específic, perquè el seu, com el de l'Església Diocesana, és el de promoure tots els carismes.

• *SOM PARRÒQUIA*

El Col·legi Diocesà, emmarcat en l'àmbit territorial de la Parròquia, és una de les comunitats inserides en aquesta. Per això, cal que faça seus els Plans de Pastoral de la Diòcesi i de la Parròquia des del camp específic de l'ensenyament, evangelitzant des dels tres àmbits propis de l'Església, atés que l'opció pastoral dels Col·legis Diocesans és parroquial.

- » La Paraula
- » La Litúrgia
- » Acció de la Caritat

Les comunitats educatives dels Col·legis Diocesans tenen en la seua parròquia un referent clar d'Església adulta, amb la qual cosa disposen també del lloc de celebració dels sagraments per excel·lència, ja que el col·legi és part de la parròquia. Perquè això siga possible, és important que alguns membres de la comunitat educativa del col·legi formen part del Consell de Pastoral de la Parròquia i a la inversa, és a dir, alguns dels laics més compromesos en les tasques parroquials han de formar part del Consell Escolar.

3.2.2. COM A COMUNITAT EDUCATIVA

- *SOM CRISTIANS LAICS*

La missió dels laics és característica essencial dels Col·legis Diocesans des dels seus orígens, ja que, a més del professorat, els càrrecs directius –i, en ocasions, també la titularitat–, l'exerceixen ells, aportant-hi la seua competència i el testimoni de la seua fe. Els Col·legis Diocesans, per naturalesa i per la seua manera d'exercir l'apostolat, fan una aposta clara per tal que la missió de l'Església es duga a terme pels cristians laics compromesos i cridats per la seua vocació a les tasques educatives.

- *FE, CULTURA I VIDA*

En els Col·legis Diocesans es busca l'educació dels alumnes des d'una concepció cristiana de l'home, de

la vida i del món. Perseguim l'educació integral de la persona, i aquesta preocupació forma part de la vida ordinària del centre, és a dir, el col·legi busca la qualitat, entenent-hi que aquesta, des de la nostra antropologia, inclou el fet d'adquirir destreses i actituds per a arribar a ser un bon ciutadà, descobrir el sentit últim de la persona i uns fonaments sòlids per al seu estil de vida.

En l'àmbit curricular, es proposa treballar mitjançant un autèntic diàleg entre les distintes disciplines acadèmiques i la fe, i considera igualment fonamental valorar i donar continuïtat a les tradicions i a la cultura pròpia de cada zona. En el projecte de pastoral busca la trobada personal i comunitària amb Déu, la familiaritat amb la Paraula de Déu i el magisteri de l'Església, i el compromís del manament de l'amor amb tots els homes.

Els Col·legis Diocesans troben la seua justificació en la missió mateixa de l'Església, proclamant el seu missatge evangèlic, exposant els valors de l'educació cristiana, basant-se per això en un projecte en el qual s'integren harmònicament fe, cultura i vida.

3.2.3. COM A SERVEI A LA SOCIETAT

• ESCOLA I COMUNITAT

En els Col·legis Diocesans ha de fer-se el pas d'escola-institució a escola-comunitat, de manera que el Col·legi

sigui una de les comunitats cristianes que integren la Parròquia, en la qual tots els seus membres accepten el compromís de transmetre les virtuts evangèliques.

• *PREFERÈNCIA PELS MÉS DESFAVORITS*

Des dels seus inicis, l'Escola Diocesana tria l'opció pels més desfavorits des del punt de vista social i econòmic; hui aquesta preferència ha de mantindre's i obrir-se a les noves pobreses de la nostra societat actual, perquè l'Escola Diocesana està cridada a mostrar una nova concepció de l'home i del món, basada en l'amor de Déu. Hui açò es reflecteix en l'obertura dels nostres centres a l'escolarització de l'alumnat immigrant.

3.3. FONAMENTACIÓ LEGAL

La presència de l'Església en l'escola es manifesta a través:

- » *del testimoni de tots els membres catòlics de la comunitat educativa,*
- » *de l'ensenyament religiós escolar,*
- » *de les institucions escolars pròpies.*

La Constitució Espanyola, amb els Tractats Internacionals ratificats per Espanya i amb les ulteriors realitzacions legals, reconeix el dret de tothom a l'educació i a la llibertat d'ensenyament.

El nostre text constitucional reconeix, a més a més, els drets següents:

- » *dret dels pares al fet que els fills reben la formació religiosa i moral que estiga d'acord amb les pròpies conviccions.*
- » *dret de las persones físiques i jurídiques a crear i dirigir escoles, i a impartir un tipus d'educació determinada.*

Les distintes Lleis Orgàniques reconeixen el dret que assisteix els titulars dels Centres privats d'establir el seu caràcter propi, el qual haurà de ser posat en coneixement pel titular als diferents membres de la comunitat educativa.

El pluralisme de la nostra societat actual es tradueix en una gran diversitat d'ofertes educatives. Els Col·legis Diocesans ofereixen un ensenyament de qualitat obert a totes les classes socials com a resposta de la preocupació de l'Església Diocesana per l'educació. Per això, el caràcter de centres concertats d'iniciativa social dels Col·legis Diocesans fa que gaudisquen del dret a rebre els fons públics necessaris que garantisquen que l'ensenyança bàsica siga impartida en condicions de gratuïtat. El caràcter propi dels Col·legis Diocesans es basa en la doctrina de l'Església Catòlica, des del carisma de l'Església Diocesana, i en la voluntat d'oferir un servei

a les famílies que desitgen una educació cristiana per als seus fills.

Així, el fonament dels nostres Centres es troba en els principis constitucionals de la llibertat d'ensenyança, en el marc de la Declaració Universal dels Drets Humans i dels acords entre l'Estat Espanyol i la Santa Seu, des dels principis rectors de l'Església Catòlica.

3.4. LA NOSTRA ANTROPOLOGIA

El concepte de persona que cadascú tenim és a la base de tots els nostres actes, pensaments, interpretacions..., una antropologia adequada, harmònicament desenvolupada des de la col·laboració entre fe i raó, és fonamental per a poder dur a terme la missió educadora i evangelitzadora que ens ha estat encomanada. Mai és neutre el procés educatiu, per això, és important clarificar quin és el nostre concepte de persona: definir quina persona és la que eduquem, quin model de persona oferim com a educadors, a quin model tendim.

Els aspectes més rellevants que hem de tindre en compte per tal de realitzar amb èxit la tasca educativa –tal com s'entén en un Col·legi d'Educació Catòlica per a orientar cada persona cap a la veritat, la bellesa, la bondat i la justícia– són el lloc d'on partim, quin és el model de persona que perseguim i quines claus hem de considerar

en el procés educatiu per tal d'aproximar-nos com més millor a aquell model.

D'on partim

L'ésser humà és una unitat complexa, però una unitat. Alhora, aquesta unitat que ja som ha de ser assolida, per tant, som do i feina. Açò s'aconsegueix amb una vertadera educació de la persona en totes les seues dimensions.

Al col·legi, el procés educatiu es realitza des de la persona que és cada professor, cap a la persona que és cada alumne. Aquesta és la nostra missió: educar la persona per acollir i donar Vida.

Afirmem que:

- » *La persona és creada per Déu a imatge seua («creà l'home i la dona») (Gn 1, 27). Tots i cadascun dels nostres alumnes, pel fet de ser criatura, té dignitat de fill de Déu, per tant, per do pur, està cridat per la filiació a la fraternitat.*
- » *Cada alumne és una nova creació, un ésser únic, sagrat i irrepetible. Les persones som individus dotats de naturalesa humana. La naturalesa humana és una unitat complexa de cos i ànima. Podem precisar més parlant de tres dimensions o dinàmiques en la naturalesa humana: espirituals, psíquics i físics, però l'home és un ésser indivisible. Cada un dels nostres*

alumnes està format per aquestes tres dimensions i en totes elles necessita ser educat.

- » *Tot al llarg de la història de cada persona, els distints esdeveniments viscuts provoquen enfrontaments entre aquestes dimensions, tot generant una divisió interna que trenca, separa, disgrega (DIA-bolum) el projecte de Déu sobre ella. Per això, l'educació de cada alumne implica la unificació dels seus dinamismes mitjançant la integració, ja que en una antropologia adequada, el dinamisme espiritual es troba en una escala superior al psicològic i al físic. Açò es posa de manifest en la conducta de la persona, en les relacions que manté amb les persones i amb el món i, per tant, regeix tots els processos educatius.*
- » *La persona és lliure, però l'autogovern i la autopossessió de la naturalesa humana, caiguda en el seu origen (Gn, 3) s'aconsegueix mitjançant les virtuts i la Gràcia. Els alumnes necessiten ser educats en la prudència, la justícia, la fortalesa i la templança, per a autogovernar la seua naturalesa i poder actuar amb llibertat vertadera, entenent aquesta com una opció pel Bé que se'ns revela en el Misteri de Crist.*
- » *Com a fills d'un mateix Pare, els alumnes són éssers relacionals, oberts i receptius, capaços d'acollir l'altre i*

d'entrar en l'altre, tot considerant que l'altre pot ser una persona i també pot ser Déu.

- » *Cada alumne anhela, busca ser feliç: en el procés educatiu necessiten ser guiats per arribar a descobrir que la felicitat vertadera està implícita en el projecte que el Creador té per a ell.*
- » *Pel pecat original, els nostres alumnes són vulnerables a la malaltia, al sofriment, al dolor, tenen dificultats en les seues relacions personals... Davant d'aquestes limitacions, la feina del docent consisteix a corregir, perdonar acompanyar i dirigir, tot amb autoritat i amb amor, ja que només l'amor educa.*
- » *Per a adquirir les virtuts és necessària una pedagogia de l'esforç, l'obediència, la perseverança i el sacrifici.*

Quin és el model

El nostre model és Crist; aspirem a assemblar-nos a ell. Durant la seua vida, Jesús es mostra com el nostre model: «Jo sóc el camí, la veritat i la vida. Ningú no arriba al Pare si no és per mi» (Jn 14,6).

Claus per al procés educatiu

FE. L'home necessita relacionar-se amb Déu, ja que Ell és el seu origen i el seu destí.

- † Per a ser com Crist necessitem conèixer-lo, valorar-lo, estimar-lo.

† L'oració, relació amb Déu, ens ajuda a descobrir l'obra interior que Crist fa en nosaltres.

† La Paraula de Déu il·lumina la nostra intel·ligència.

ESPERANÇA. La pedagogia es preocupa pel futur, perquè la persona és projectada cap a allò que està per vindre.

† El xiquet, el jove necessita ser guiat.

† El vertader pedagog, com a educador (*ex ducere* = «fer eixir») descobreix en el seu alumne també aquelles capacitats difícilment, i perquè hi creu presenta davant de l'alumne un camp de creixement: només educa qui és capaç de confiar.

† L'educador ha de donar raó de la seua esperança com a testimoni diari, així com de la seua coherència de vida.

CARITAT. La vida humana és un do rebut per a ser alhora oferit.

Els nostres alumnes necessiten ser educats:

† En la humilitat i l'obediència; per a la donació.

† En la complementació de l'home i la dona en totes les dimensions de la seua persona i de la de l'altre.

† Els nostres alumnes necessiten ser acompanyats en la seua vocació.

3.5. LA COMUNITAT EDUCATIVA

Formen part de l'Escola-Comunitat tots aquells que estan en missió compartida directament en ella: Arquebisbat-Fundació Sant Vicent Màrtir, rector, titular, equip directiu, professors, personal d'administració i serveis, els pares com a màxims responsables de l'educació dels seus fills, i els alumnes, vertaders protagonistes i subjectes actius del procés educatiu.

3.5.1. ENTITAT TITULAR

La persona que ostenta la titularitat del centre és el responsable últim del seu funcionament, davant de l'Església i de la societat, i n'assumeix la representació.

- » *Té com a missió fonamental donar a conèixer el caràcter propi del centre i vetlar pel seu compliment, fent-ne partícips tots els membres de la comunitat educativa.*
- » *En comunió amb la direcció, és el responsable últim de la programació i de l'execució del Pla de Pastoral, i ha de vetlar per tal que en el col·legi s'oferisquen camins de formació, vivència i orientació cristiana a tots els estaments educatius, tot procurant que aquests participen de les tasques pastorals de la Parròquia.*
- » *Dirigeix la comunitat educativa i promou el coneixement i la interpretació del caràcter propi del col·legi, impulsa el bon funcionament dels òrgans unipersonals i col·legiats,*

des del respecte a les funcions pròpies de cadascú.

- » *A ell correspon el nomenament, la supervisió, la contractació del personal segons les necessitats del centre i d'acord amb la legislació vigent.*
- » *Ha de procurar, mantindre i promoure relacions amb tots els estaments de la comunitat educativa.*
- » *Ostenta la titularitat empresarial del centre, complint i fent complir la legislació vigent.*

3.5.2. PROFESSORS

Les famílies i l'Església confien als professors, com a persones i com a comunitat, la feina educativa en l'escola. Ells, amb la seua acció i testimoni, han d'afavorir la vertadera educació integral dels alumnes d'acord amb la nostra antropologia, amb Jesucrist com a model de persona. Per això, la selecció del professorat dels Col·legis Diocesans s'ha de realitzar tenint en compte criteris de professionalitat i d'acceptació i compromís amb l'ideari catòlic del centre.

El professor d'un Col·legi Diocesà es responsabilitza de:

- » *Mantindre's fidel al seu disegni, enviat per l'Església i al servei de la Diòcesi, per a cooperar en l'educació de la persona en totes les seues dimensions. El professorat ha de mantindre un clima de formació permanent en*

els àmbits pedagògic i religiós per a poder desenvolupar una missió tan important.

- » *Actuar en el dia a dia amb competència, dedicació i testimoni, i ser testimoni fidel del caràcter propi del centre.*
- » *Sentir-se directament implicat en l'elaboració, execució i avaluació del projecte educatiu.*
- » *Reconèixer en cada alumne una persona única que mereix totes les seues atencions, evitar qualsevol tipus de discriminació, o comparació, ja que tots i cada un tenen la dignitat de criatures de Déu.*
- » *Ser pont de la relació entre el col·legi i els pares, a través d'una actitud pròxima, accessible, freqüent i en comunió, com a col·laboradors que comparteixen la missió educativa.*
- » *Afavorir un clima de fraternitat i diàleg, treballant en comunió, mantenint la unitat de criteris necessària per a donar coherència i continuïtat a la tasca educativa.*
- » *Participar en els projectes i accions proposades des de la Fundació Sant Vicent Màrtir, en la mesura que afavorisquen, reforcen i ajuden a un millor acompliment de la seua missió i de la del centre.*
- » *Tindre disponibilitat per a participar de forma activa en els òrgans de govern del centre, tant en els unipersonals*

com en els col·legiats, en funció de les seues capacitats i d'acord amb la seua identitat cristiana.

» Acompanyar la integració dels alumnes en la comunitat parroquial.

3.5.3. PARES

Els pares són els responsables principals de l'educació dels seus fills. Tenen com a missió tindre'n cura i vetlar per la seua educació (*familiaris consortio*). En aquesta difícil ocupació no estan sols, i per a obtindre ajuda trien el col·legi buscant un tipus d'educació coherent amb les seues conviccions. Per això, quan matricula el seu fill en un Col·legi Diocesà, té dret a exigir una educació cristiana, és a dir, que el col·legi facilite que els xiquets i els joves es descobrisquen com a fills de Déu i experimenten el seu amor.

Els pares, amb la seua conducta diària i el seu testimoni, han d'afavorir la vertadera educació integral dels seus fills i proposar-los el model de Jesucrist com a Camí, Veritat i Vida.

Els pares tenen el dret i el deure primordial i inalienable d'educar els seus fills i troben en el Col·legi Diocesà una ajuda indispensable per tal d'acomplir aquest dret i aquest deure.

Per això, els pares:

- » *Han de reconèixer, respectar i recolzar la feina diària del personal del centre amb els seus fills, en tots els àmbits.*
- » *Tenen el dret i el deure de participar en la comunitat educativa i el col·legi els acompanyarà en l'educació dels seus fills, i facilitarà que els pares puguin rebre informació-formació que els ajude en la missió important d'educar els fills.*
- » *Els pares i el centre mantindran un contacte estret, tindran una relació de diàleg i respecte mutu per a educar en comunió els xiquets i els joves. Acudiran al centre sempre que hi siguin requerits, i igualment, seran atesos quan així ho sol·liciten.*
- » *Tindran disponibilitat i generositat per a participar de forma activa en els òrgans col·legiats del centre, i assumiran el compromís en l'escola com una dimensió pròpia de la seua vocació en l'educació dels seus fills.*
- » *Com a membres de la comunitat educativa, estaran oberts a col·laborar en totes aquelles activitats que el centre propose per a un millor creixement dels fills, i així mateix, els pares també en podran proposar unes altres.*
- » *Hauran d'acompanyar la posada en pràctica del caràcter propi, i sol·licitar, en el seu cas, que es duga a terme en totes les realitats en què aquest caràcter es concreta.*

3.5.4. ALUMNES

L'alumne matriculat en un col·legi diocesà té dret a ser evangelitzat, i alhora és instrument d'evangelització per a la resta, tant dins de l'escola com en els altres àmbits en què es mou.

Educar la persona inclou no tan sols formació intel·lectual, molt important al nostre àmbit educatiu, sinó l'obertura de l'ésser a la transcendència que ompli la seua vida de vertader sentit.

Per això, considerem que:

- » *Els alumnes són agents actius de la seua pròpia educació, ja que són els protagonistes principals del seu procés educatiu.*
- » *Els alumnes són membres d'una família, context indispensable perquè la seua educació abarque íntegrament les persones i les oriente cap a l'amor.*
- » *Hem de crear per a ells un clima de treball, de participació, responsabilitat, respecte, esforç, confiança i alegria que afavorisca el creixement de l'alumne com a persona.*
- » *Els alumnes crearan i mantindran un ambient que afavorisca la convivència entre els membres de la comunitat educativa, evitant qualsevol tipus de discriminació, violència, encaç o persecució.*

- » *El centre ha de fomentar la participació dels alumnes en les activitats formatives, lúdiques i pastorals que s'hi proposen i impulsar així la vinculació de l'alumnat en la comunitat parroquial.*
- » *El col·legi facilitarà la vinculació al centre dels antics alumnes.*

3.5.5. PERSONAL D'ADMINISTRACIÓ I SERVEIS

El personal no docent té una missió important com a membre de la comunitat educativa, per tal com col·labora en el bon funcionament del centre amb la seua dedicació i amb les actituds personals.

Per això:

- » *La seua selecció s'efectuarà amb idèntics criteris de professionalitat i compromís amb l'ideari catòlic que en el cas de la resta del personal del centre.*
- » *Es respectaran de manera plena els seus drets i deures com a treballadors i com a persones, així com el sentit actiu de la seua contribució al bé comú educatiu del col·legi.*
- » *Han de participar en l'acció educadora.*
- » *Se'ls motivarà per a la formació en els àmbits professional, personal i cristià.*
- » *Tindran disponibilitat per a participar de manera activa*

en els òrgans de govern del centre en funció de les seues capacitats, d'acord amb la seua identitat cristiana.

3.6. EL NOSTRE MODEL DE GESTIÓ

L'entitat titular realitza la gestió del col·legi amb el suport de la Fundació Sant Vicent Màrtir-Col·legis Diocesans, entitat creada per l'Arquebisbat de València d'acord amb els principis del dret canònic, amb la missió d'unificar l'acció educadora a través d'una pedagogia i pastoral educativa basada en els principis de la doctrina catòlica.

La gestió i organització dels Col·legis Diocesans es realitzarà d'acord amb el que s'estableix a la legislació vigent en cada moment. Per a la seua direcció, el centre compta amb el suport i l'assessorament de les reunions que s'estableixen per a cada col·lectiu des de la Fundació, amb la formació específica, així com amb les ferramentes creades per a la direcció, gestió i avaluació dels centres.

L'organització i funcionament del centre estarà prevista en el seu Reglament de Règim Interior, que, elaborat d'acord amb el Caràcter Propi del Centre, ha de garantir la coordinació adequada de tots els estaments i persones que intervenen en l'acció educativa. El Consell Escolar, com a màxim òrgan de participació de tota la comunitat educativa del Centre, promourà el desenvolupament del projecte educatiu, la qual cosa afavorirà la integració del col·legi en l'entorn social i eclesial.

4. LA NOSTRA PROPOSTA EDUCATIVA

La pedagogia dels nostres centres és la pedagogia de l'evangeli. Busquem educar infants i joves cristians des dels valors de l'evangeli (amor, perdó, caritat, donació, sacrifici, saviesa, humilitat, gratuïtat, fidelitat, misericòrdia, obediència, coneixement i acceptació d'un mateix...). L'alumne és un ésser en creixement, que necessita que se l'ajude, que se l'acompanye i se'l guie. La família en primer terme, i la comunitat educativa, escollida pels pares, en segon, tenen aquesta missió.

Als Col·legis Diocesans duem a terme la formació integral dels alumnes d'acord amb una concepció cristiana de l'home, de la vida i del món. Aquesta formació integral consisteix en el desenvolupament harmònic de totes les dimensions de la persona: educar xiquets i joves feliços perquè la seua vida té sentit, i tot en la seua vida ho té, persones amb un projecte de vida, persones capaces d'adoptar opcions lliures i justes, persones educades des del diàleg fe-ciència, fe-cultura.

L'objectiu i fi últim dels Col·legis Diocesans és oferir un model de vida basada en el manament de l'AMOR i materialitzada en l'educació integral, que possibilita la formació de persones amb esperança per a treballar per la construcció d'un món més just i millor, i d'encarnar en

la societat els valors cristians.

Sabem que la persona té capacitat de Déu i necessitat d'Ell: l'infant té necessitat profunda de Déu Pare creador, necessitat que cal cuidar i alimentar perquè la seua vida tinga sentit ple. Ningú no viu només per a si mateix, la donació des de la fe ompli de sentit i coherència la nostra vida.

Eduquem des de l'amor, el perdó, l'escolta, l'oració, el respecte a cada xiquet, tenint sempre present en els xiquets o joves l'adult que Déu vol que arribe a ser un dia, perquè sabem que, només si el xiquet té experiència de tot açò, pot fer-ho amb si mateix i amb els altres. I eduquem la persona; l'important és, sempre, l'alumne concret, no és el professor, ni tan sols el grup del qual l'alumne forma part, perquè la comunitat educativa és alhora comunitat cristiana on tothom evangelitza i és evangelitzat.

*Cal que la Comunitat educativa faça seu el
Caràcter Propi, sense oblidar que allò que
s'escolta s'oblida, i allò que es llig es recorda, però
només se sap allò que s'ha viscut.*